

Filosofisch café De Verdieping

11 oktober 2016

Lustrumbijeenkomst 5 jaar

Gesproken Column door Christiaan Brandt

Gelukkig ben ik bang

We zijn allemaal weleens bang. Logisch. En iedereen die ik het vraag, kent de uitdrukking 'Angst is een slechte raadgever'. Nu vind ik het altijd erg vervelend als ik ongevraagd raad krijg. Daar heb ik echt een hekel aan. Onlangs nog: had ik ruzie met mijn vriendin, dus ik zeg dat tegen een vriend van me hij zegt 'Aah, gewoon negeren joh, gaat vanzelf over.' Nou, dat ging ook over, want ik ben inmiddels weer single.

Ja lekker is dat: ongevraagd advies en dan ook nog van een slechte raadgever. Tja en toch luisteren we maar al te graag naar slechte raadgevers, zeker wanneer we bang zijn. Sterker nog: hoe banger we worden hoe liever we naar een slechte raadgever luisteren. Aanslagen in Europa, dus extra grenscontroles en meer toezicht op radicalisering in Nederland. Nee, beter nog : grenzen dicht! En minder, minder, minder!!

Tja lieve mensen, minder wordt het zeker. Minder pensioen, minder zorg, minder gelijkheid, minder vrijheid en minder privacy: het mag allemaal gewoon wel wat minder zolang we maar met een rustig hart kunnen slapen en niet bang hoeven te zijn voor onze aanslagen. Nou, ik ben anders nog steeds bang voor aanslagen, de overheidsaanslag!

De overheidsaanslag

Die elk jaar weer de overlevingskansen van hardwerkende Nederlanders flink naar beneden haalt.

Om maar te zwijgen over verdrievoudiging van het aantal doden op de 130 km-wegen in het afgelopen jaar.

We zijn bang voor moslims, bang voor Zwarte Piet, bang voor werkloosheid, bang voor kanker, bang voor crisis. BANG, BANG, BANG.

Dus we stemmen VVD en Wilders, slikken extra vitaminepillen, vermijden de man met de baard en de tas op het perron en durven onze kinderen niet meer verkleed als Zwarte Piet naar school te sturen. Stel je voor dat een stel sinterklazen ZE er met de roe van langs geven en je straks als cadeautje een ziekenhuisrekening krijgt die hoger ligt dan je eigen risico. (Dat is tegenwoordig al een wonder an sich))

Tja, Ik ben ook bang. Bang om te leven in een land waar niets gratis is, een vriendendienst een zakelijke transactie is geworden, We slechts concurrerende units zijn op de arbeidsmarkt. Bang voor een land waar naastenliefde onbetaalbaar is geworden. Probeer maar eens vrijwilligerswerk te doen terwijl je in de bijstand zit. Of überhaupt vrijwilligerswerk wanneer je tegen een uitgeconcurrereerd hongerloon 40 uur in de week wc's aan het schoonmaken bent. Ik ben bang voor een wereld waar welzijn een prijs moet krijgen en waar angst wordt geëxploiteerd om een klein groepje korporale psychopaten in het zadel te houden bij banken en overheid.

Wat is kapitaal zonder liefde? Er zijn mensen in Gambia die leven van nog geen 2 dollar per dag, maar als ze horen dat wij bejaarden in huizen bij elkaar stoppen met betaalde verzorgers dan vinden ze dat bittere armoede. Liefde, liefde, mijn kapitaal voor echte liefde, hoort u het al klinken in een toneelstuk? U begrijpt natuurlijk deksels goed wat ik bedoel, maar Ik zie u nog niet beven van angst. Misschien komt dit omdat u, met alle respect, minder tijd rest om bang te zijn? Geen lang leven vol angst nog voor u? Of wordt de angst voor de toekomst juist groter als je ouder wordt?

Eigenlijk hebben oudere mensen het recht niet om bang te zijn voor de toekomst. Dan had je dat maar eerder moeten bedenken. De ijskappen smelten namelijk al een tijdje en om nu, na een leven lang fossiele brandstof in uw sjoemel-Volkswagen te hebben gegooid, ineens bang te worden voor een onleefbare wereld! Of na 30 jaar neoliberalisme bang te worden voor een uitgeconcurrerde asociale samenleving waar naastenliefde een dief van eigen portemonnee is. Da's natuurlijk kinderachtig. Maar goed, we zijn -vrees ik- ook nog niet zo volwassen met zijn allen dat we er nu ook echt iets aan gaan doen. Nee, daar moet ik mij maar zorgen over maken, dat heeft ú gelukkig allemaal al overleefd. Ik mag blij zijn dat ik bang ben, want zolang ik bang kan zijn besta ik nog. Dat is mijn toekomst slogan: Ik ben bang dus ik besta (nog).

Gelukkig ben ik bang.

Christiaan Brandt , 24 jaar, en (bijna) afgestudeerd aan de Hanzehogeschool (Sociaal Juridische Dienstverlening, specialisatie mediation en conflictmanagement), momenteel Jongerencoach en Buurbemiddelaar, regelmatige bezoeker van De Verdieping.
